

برای امپریالیسم، دنیا روستای "می لای" است

در تاریخ ۱۶ مارچ ۱۹۶۸، در دوران جنگ ویتنام، گردانی از سربازان آمریکایی به فرماندهی ستوان ویلیام کالی (William Calley) برای یافتن ویت کنگ ها به روستای "می لای" (My Lai) یورش برده و ناامید از یافتن سربازان ویت کنگ، فاجعه ای آفریدند که به قتل عام "می لای" در تاریخ ثبت شد.

در طی این قتل عام، بیش از ۵۰۰ غیر نظامی ویتنامی که اکثراً زن و کودک بودند، بدون هیچ دلیلی کشته شدند. بیشتر قربانیان هیچ سلاحی حتی برای حفاظت از خود هم نداشتند. همچنین بعضی از قربانیان قبل از کشته شدن مورد تجاوز جنسی، شکنجه و یا قطع اعضای بدن قرار گرفته بودند. این جنایت که در روستاهای "می لای" و "می خه" (My Khe) که در محدوده منطقه "سون می" (Son My) در ویتنام قرار دارد رخ داد به دلیل انعکاس یافتن در مطبوعات آن زمان، دولت آمریکا را مجبور به نشان دادن عکس العمل کرد. و در نتیجه همه کسانی که در این قتل عام نقش داشتند محاکمه شدند. اما در مقابل چشمان حیرت زده افکار عمومی جهان دادگاه آمریکا تمامی سربازانی که در این واقعه شرکت داشتند به جز ویلیام کالی را تبرئه نمود. در این به اصطلاح محاکمه ستوان ویلیام کالی تنها کسی بود که مجرم شناخته شده و به حبس ابد محکوم شد، ولی با فرمانی از طرف کاخ سفید مجازات او کاهش یافته و فقط به ۳ سال حبس، آن هم حبس در خانه محکوم شد!



در حالی که همه شواهد و اسناد نشان می دادند که در زمانی که سربازان آمریکایی به روستای "می لای" رسیدند، هیچ ویت کنگی را در آن جا ندیده و مشاهده نکرده بودند. گمان آن ها این بود که نیروهای ویتنام شمالی در خانه ها و سنگرها مخفی شده اند. گروه اول سربازان به فرماندهی ستوان ویلیام کالی

به داخل خانه‌ها ریخته و شروع به کشتار مردم به بهانه مخفی کردن ویت کنگ‌ها کردند. بعد از اولین حمله سربازان به مردم، نیروهای آمریکایی به هر چیز که حرکت میکرد اعم از زن و مرد و پیر و کودک و خلاصه حیوان و انسان، تیراندازی کردند. جوخه اول سربازان آمریکایی ۶۰ - ۷۰ تن از روستائیان را به شکل گروهی در مکان‌هایی جمع کرده و سپس با تفنگ‌های خودکار به همه آن‌ها شلیک کردند. این گروه از روستائیان کاملاً غیر مسلح بوده و همه آن‌ها تنها توسط ستوان کالی و هر سربازی که کالی دستور داده بود کشته شدند. ویلیام کالی بعد از کشتن گروه اول مردم، تفنگ سربازی را که از شلیک خودداری کرده بود را گرفته و شخصاً به دو گروه بزرگ دیگر از مردم روستایی شلیک کرده و همه را به دست خود در دم کشت.

جوخه دوم هم از قافله عقب‌نماند و حدود ۷۰ زن و کودک ویتنامی را کشت. پس از کشتار جوخه دوم، تقریباً روستا خالی از موجود زنده شده بود و جوخه سوم دیگر انسانی برای کشتن ننمیدید، این شد که جوخه سوم شروع به تیراندازی به کلیه زخمی‌ها و افرادی که گمان میکردند زنده هستند کردند. جوخه سوم به حیوانات هم رحم نکردند و تمام حیوانات را هم به رگبار گلوله بستند. اما در نهایت جوخه سوم موفق به پیدا کردن تعدادی کودک شده و همه را جمع و سپس به رگبار بستند. سن این کودکان فقط بین ۷ تا ۱۲ سال بود.



F-33 Unidentified Bodies Near Burning House (Haeberle Color #14A)

واقعیت این است که علیرغم گذشت این همه سال از این جنایت، با نگاهی به سیاست‌ها و عملکرد امپریالیسم فوراً روشن می‌شود امپریالیسم که قتل عام "می‌لای" یک استثناء و یا حادثه نبود و نیست. این سیاست همه آن‌هائی است که برای حفظ سیستم سرمایه‌داری که به مرحله گنبدگی رسیده هر روز و در هر گوشه این کره خاکی فاجعه آفریده‌اند. قتل عام ۲۲۰ هزار از شهروندان غیرنظامی ناکازاگی و هیروشیما در جنگ جهانی دوم با اولین بمب اتمی، بمباران درسدن در آلمان و کشتار ۳۴ هزار غیر نظامی بیگناه در این شهر، براه انداختن کودتاها در آفریقا، آسیا و آمریکای جنوبی که تنها در اندونزی باعث مرگ ۲ میلیون انسان شد، حمله به کشورهای مختلف همچون افغانستان و عراق و کشتار مردم بیگناه در همه جا

و از حمله فاجعه فلوجه به بهانه دفاع از دموکراسی و آزادی، از سیاستی سخن میگوید که قتل عام "می لای" گویای آن است. قتل عام "می لای" نمونه روشنی از پاسخ امپریالیسم به مردمی است که خود خواهان بدست گرفتن سرنوشت خود هستند و این با مناقع قدرت های بزرگ در تعارض است. تجربه مبارزات توده ها در صد سال گذشته و مشاهدات آن ها از عملکرد امپریالیست ها ثابت کرده است که برای امپریالیسم، دنیا روستای "می لای" است.

مارس ۲۰۱۳